

dokumenter, som regeringen udgiver og sender til Folketinget og befolkningen. Det må statsministeren da gøre noget ved. Hvad vil statsministeren gøre ved det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hykleriet kender ingen grænser fra venstrefløjen i den her sag. Nu har jeg ikke taget gamle papirer med fra hele den tid, hvor der sad en socialdemokratisk regering, og det var hr. Keld Albrechtsen og hr. Søren Søndergaard, der sad og forhandlede finanslovaftaler med den daværende regering, men jeg tror, at hvis jeg havde gjort det, så ville jeg sikkert kunne finde flere eksempler på, at aftaleparterne, efter at der var indgået finanslovaftale, var blevet enige om at ændre bestemte udvalgte elementer i aftalen.

For det er jo rigtigt, som hr. Jesper Langballe anfører, at der altid kan ske det under en finanslovsforhandling, at man får givet en forkert overskrift her eller en formulering der, som man så bagefter er enig om, at det vil man godt have ændret, eller det vil man godt have præciseret. Det er en fuldstændig normal fremgangsmåde.

Vi taler her om et lillebitte beløb på 4 mio. kr. ud af en samlet finanslovaftale. De 4 mio. kr. står stadig væk, aftalen gælder, bogen gælder, herunder at aftaleparterne selvfølgelig til enhver tid bestemmer, hvordan det udmøntes, også om man vil anvende det på en anden måde. Hvis bare aftaleparterne er enige om det, kan man gøre sådan. Sådan har man altid gjort, og selvfølgelig kan man også gøre det nu.

Så skal jeg blot sige til hr. Aage Frandsen, at ja, der foregår undersøgelser af de såkaldte indre konflikter under den kolde krig, men det udelukker jo ikke, at man i pluralismens navn kan have flere. Det er jo det, der kendetegner forskning, at man kan se konkurrerende resultater og så ud fra det drage sine egne slutninger.

Hr. Aage Frandsen spørger, om det er normal procedure. Jeg kan forstå, at bevillingen, som jeg sagde i mit første svar, går direkte til Syddansk Universitet som en del af universitetets basisbevilling. Det er en fremgangsmåde, der er i overensstemmelse med lov om forskningsrådgivning.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, jeg ved ikke, hvor normal en procedure det er. Hvis man f.eks. siger, at man vil udvide jernbanen fra Århus til Aalborg, og så i stedet for tager pengene og bygger en motorvej fra Køge til Korsør eller sådan et eller andet, så ved jeg ikke,

hvor normalt det er. Jeg kan bare konstatere, at der er tre ting, der står til troende her.

For det første kan man ikke stole på regeringen.

For det andet kan man ikke stole på det, der står i den her bog, for det, der står fuldstændig ordret, lægger man bare et fuldstændig andet indhold ind i. Ikke engang som fortolkning. Man ændrer det simpelt hen til noget helt andet.

For det tredje, hvad der måske er det mest alvorlige, at det viser sig, at regeringens interesse for at undersøge stalinismens forbrydelser i udryddelseslejrene i Sovjetunionen anses for at være mindre vigtig end at lave en undersøgelse i arkiver i Danmark.

Jeg kan bare beklage, at det er sådan. Jeg var ellers så glad lige præcis for det her punkt, men jeg forstår, at statsministeren heller ikke vil tillade mig at være glad bare for sådan et lille punkt, når jeg læser denne her finanslov. Det synes jeg selvfølgelig er kedeligt.

Kl. 13.25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg deler ganske bestemt hr. Søren Søndergaards interesse i at få kortlagt og blotlagt så meget som muligt om gulaglejrene og stalinismens forbrydelser, absolut. Men en finanslovaftale er jo en aftale, hvor parterne skal være enige om, hvad det er, man afsætter penge til, og hvad pengene skal bruges til.

Men jeg kan forstå på hr. Søren Søndergaards mange bemærkninger, at han måske vil stille sig til rådighed nu eller senere for at skaffe penge til sådan en interessant forskning. Det kunne da være interessant, om hr. Søren Søndergaard vil det. Det er jo ikke udelukket, at man kan gøre det.

Men her taler vi altså om en finanslovaftale, og der er det selvfølgelig de parter, der har indgået aftalen, der bestemmer, hvordan pengene skal bruges. Og hr. Søren Søndergaard er altså ikke en del af den aftale.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 20

Aage Frandsen (SF):

Statsministeren lægger jo meget vægt på, at aftaler med befolkningen, kontrakter med befolkningen skal holdes, og det er derfor, kan jeg forstå, at regeringen for 1½ år siden trak det for-